

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم وبر زنده یک تن مباد
همه سر به سرت تن به کشنن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

البي - فرنگى

نعمت الله مختارزاده
شهر، اسن - المان

مرغ هوس

شرم و حیا ، تاکه گریزان نشد
چشم چرانی ، سوی خوبان نشد
جامه اگر ، مانع خورشید تن
مشرقی ، جز چاک گربیان نشد
تیر نگه باز خلیدن گرفت
سینه مشبك ز حریفان نشد
مرغ هوس ، از در باز قفس
دانه ز تن چید و ، هراسان نشد
پیر ، جوان گشت و جوان نوجوان
حاجت داروی طبیبان نشد
محشری برپاست ، گشا چشم دل
مُفت ، گران گشته و ارزان نشد
آتش سوزان حریر بدن
شعله و راز فسق ملایان نشد
پیکر و اندام ، کند جلوه ها
فرق ، میان گل و ریحان نشد
یک وجب از دور کمر، بی حجاب
ناف ، نمایان شد و پنهان نشد
دامن خورشید ، بلندی گرفت
رفت به بالا و ، به پایان نشد

میوه شیرین، نهال بدن
وای که عریان شد و لرزان نشد
زینت او، حلقه و هم تاپه ها
قصه ناف است و ز پستان نشد
تسمه باریک، وفا، سه طرف
صبر گریزان و به فرمان نشد
رفته به دور، کمر از راست و چپ
تا وسطش دَرَّه پغمان نشد
تونل، تنویر، شدی افتتاح
کونل، تقدیر، چراغان نشد
راکت و خمپاره ز دیوار و در
فیر شدو خانه ویران نشد
دختر، تزویر، ز تقصیر، ما
حامله گردیده و، زایان نشد
رحمت، بیهوده حکاک، بین
سنگ، سیه، لعل، بدخشنان نشد
«نعمت» اگر گفت ز رسم زمان
لافی زدو، وارد میدان نشد